

Lezárult az első Magyar Templeton Program

2017. február 4-én hivatalosan is véget ért az első Magyar Templeton Program

A záró rendezvényen közel ötszázan vettek részt a Templeton-közösségből: fellow-k, szülők, mentorok, csoportfacilitátorok, támogatók, szervezők, közreműködők. A különleges eseményen mindenki számára kiderült, hogy a program zárása egyben egy közös jövő kezdetét is jelenti, hiszen első alkalommal itt mutatkozhattak be a Templeton Program alumni csoportjai is.

A Magyar Templeton Program a világon egyedülálló kísérleti tehetséggazdagító program, amely a magyar tehetségálózat és az önkéntes jelentkezések segítségével kereste a kivételes magyar kognitív tehetségeket a 10-29 éves korosztályban itthon és a határon túl egyaránt. A komplex, többkörös online tesztek és személyes interjúkat is tartalmazó beválogatási folyamat eredményeként közel 20.000 pályázó közül 314 fiatal magyar tehetség került a programba, és kapta meg a Junior Templeton Fellow címet. Ők egy éven át személyre szabott tehetséggazdagító támogatásban részesültek, melynek részeként csoportfacilitátorok kísérése mellett 10 fős kiscsoportokban működtek együtt, és mintegy 500 különféle egyéni és csoportos program közül válogathattak.

A programot a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége (Matehetsz) tervezte és valósította meg a Templeton World Charity Foundation és az Emberi Erőforrások Minisztériuma „Tehetségek Magyarországa” (EFOP 3.2.1-15-2016-00001) projekt támogatásával, valamint kisebb részeiben (2015-2016-os) NTP-pályázati forrásokból.

A záróeseményen Bajor Péter, a Matehetsz ügyvezető elnöke köszöntötte elsőként a jelenlévőket, aki elismerését fejezte ki a két éves program közreműködőinek, támogatóinak és szakembereinek. Az EMMI képviselőjében Novák Katalin államtitkár beszélt a tehetséggondozás felelősségéről és kereteiről, valamint a hazai tehetségsegítő tevékenység fontosságáról, Péter-Szarka Szilvia, a Magyar Templeton Program szakmai vezetője a program számszerűsíthető szakmai eredményeit összegezte. a Fellow-khoz intézte inspiráló, bátorító beszédét Benkő Vilmos, a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács elnöke. A közösséget köszöntötte Szécsi Anikó, a Magyar Templeton Program programmenedzsere is, aki hangsúlyozta, hogy a program erősségét az adta, hogy sok ezer ember tevékenykedett, működött együtt benne.

A beszédek után néhány Junior Templeton Fellow mutatta be alumni-csoport kezdeményezését. A Fellow-k által létrehozott önálló csoportok és kezdeményezések – támogatók és érdeklődők bevonásával – biztosítanak folytonosságot a jövőbeli közös projektekhez, sikerekhez, kapcsolatépítéshez. A motivációs beszédek után a jelenlévő Fellow-k a Program zárását jelképező oklevelet vehették át.

Az esemény formális részét Csermely Péternek, a Program életre hívójának útravaló beszéde zárta, aki arra biztatta a Fellow-kat, hogy mindig keressék a számunkra adott lehetőségeket, és bátorította őket arra, hogy merjenek előre lépni saját útjukon.

A délután további részében már kötetlenebb formában folytatódott a program és az aktív kapcsolatépítés. Ezt segítették az Alumni csoport és partnerek rövid prezentációi, így lehetőséget kaptak a jelenlévők az együttműködés és a közös jövő aktív tervezésére.

A programokkal kapcsolatos további információkért keressen meg minket személyesen, vagy elektronikus formában a következő elérhetőségeken:

Első Nyírségi Fejlesztési Társaság
4400 Nyíregyháza, Városmajor utca 2.
tel.: 42/509-116
e-mail: enyft@enyft.hu

Mesém - meseíró és illusztráló pályázat 2017

Idén is várják a meséket és illusztrációkat a "Mesém" könyvsorozat 10. kötetéhez

A "Mesém" egy irodalmi és mesepedagógiai tehetséggondozó program, mely célja a család, a magyar nyelv és az emberi kapcsolatokat erősítése, határon innen és túl.

2017-ben adják ki a "Mesém" könyvsorozat 10. kötetét, melyben az egész Kárpát-medencéből, sőt azon túlról is várjuk a meséket és illusztrációkat, így a szervezők meghirdetik „AZ ÉN MESÉMET ADOM NEKED” irodalmi pályázatot, melyben két kategóriában várják a pályaműveket:

- Írjunk együtt mesekönyvet!
- Illusztráljunk együtt mesekönyvet!

Azon fiatal tehetségek pályamunkáit várják, akik kedvet éreznek meseíráshoz, illusztrációhoz, montázs vagy festmény készítéshez. Minden pályázó a korosztályának megfelelően nyújthatja be alkotását.

Korosztályok:

1. 6-9 éves
2. 10-13 éves
3. 14-17 éves
4. 18+ éves

A jelentkezési feltételek, részletek és pontos határidők kategóriánként eltérőek!

„Nem esik nehezemre, a Jóisten sem ver meg érte, mért ne segítenék?”

Beszélgetés Dancsó János maconkai asztalosmesterrel, a Matehetsz Genius Loci díjazottjával mesterségbeli tudásról, tehetségről, a szakoktató gyakran nem köznapi élményeiről és egyéni utakon futó gondolatmenetéből leszűrt tanulságokról.

- A gazdaság egyik motorja a magas szintű szakképzés. Hogyan értékeli a gazdaság a szakképzés eredményeit?

- A gazdaság türelmetlen, mert nagyon nagy pörgésben van, hihetetlenül gyorsan jönnek az új technikai eszközök – tankönyvekkel lehetetlen is követni. A gazdaság sajnos azt is hiszi, hogy a fiatal kijön a szakképzésből, és a szakmájában már mindent tud. A jogász, az orvos csak a diplomaszerezés után évekkal teszi le a szakvizsgáját. Ez így van a szakképzésben is. A gyerekek a képzésből kilépve csak öt évvel később jelentkezhetnek mestervizsgára, tehát 8 év tanulás múltán. A jellemző tapasztalat mégis az, hogy csak 10-15 év után mernek erre vállalkozni. Már kezd ennek visszajönni a rangja, de vissza is kell adni. A mester szintű tudást megszerzésének a lehetőségét viszont a vállalatnak kell hozzáadni.

Régóta szorgalmazom, hogy a mesterlevelet ismerjék el a műszaki főiskolával egyenértékűnek. Ahogy az elméleti tudást az egyetemi padokban lehet megszerezni, a manuális műveltséget csak munkaasztal mellett. De tovább megyek: egy igazi mester, aki önálló gondolattal rendelkezik, meg tudja tervezni a termékét, le tudja gyártani, ki tudja szállítani, be tudja építeni, az van olyan tudás, mint egy 3-5 évet tanult mérnöké. Nem biztos, hogy egy főiskolásnak tanítanak iparjogot, munkajogot, megrendelővel történő tárgyalást, ezt egy mesternek tudni kell. Műveltségben? Az asztalos szakmában 40 fajta bútorstílust kell tudni felismerni. Hány más szakma tudja ezeket – netán a mesterségbeli tudás mélységével - megkülönböztetni? A nemzetközi szakmai versenyeken világbajnok fiatalokat épp úgy meg kellene becsülni, mint az elméleti versenyek győzteseit vagy a sportolókat. Anyagilag és erkölcsileg is.

Ha valahol nagyobb közbeszerzéses munkán dolgozom, öt év garanciát adok, csak annak leteltével kapom meg a munkadíjam 10 %-át. Addig vissza kell mennem ingyen helyrehozni, ha baj van. Hány diplomás szakma ad a munkájára garanciát?

- Hogy áll a szakmai utánpótlás nevelése?

- Az ötvenes években felszámolták azt a hagyományt, amelyikben apáról fiúra szállt a mesterség: asztalosmestertől a kőművesig, szabómestertől a fodrászig a fiúk örökölték a mesterségbeli tudást, márpedig ennél nagyobb iskolát az élet létrehozni nem tud. Ezután a szakképzésbe sajnos a gyengébb felkészültségűek jöttek, és belőlük a gazdaság vagy tudott megfelelő szakembereket faragni, vagy nem, sokan nem is maradtak a szakmában. Ha nem tudunk minőségi szakképzést létrehozni, gondban leszünk. A kamara nagyon jól teszi most, hogy szigorítja a képzőhelyek minőségi követelményeit, és ellenőrzi, hogy a vállalkozó valóban a szakmára tanítja a gyermeket vagy sóprógetni.

- Hogy áll a szakmai tehetségek felismerése, gondozása?

- A tehetség ott kezdődik, ha van önálló gondolata. Akkor már egyéniség. Amikor pár éve óvodások voltak nálam műhelylátogatáson, a végén fakorongokat és pálcikákat adtam nekik. Az egyik hároméves fiú mindjárt kirakott belőle egy embert. Ott kezdődik el a tehetség. Már abban a picit korban érdemes foglalkozni velük.

A saját bátonyterenyi műhelyemben 360-370 gyereket tanítottam meg faipari szakmákra. Most lesz 10 éves a Szakmasztár fesztiválunk, amin mintegy negyven szakmában közel 400 gyerek fog versenyezni. Jövőre itt lesz az Európa-bajokság. Köszönhetően a volt tanítványoknak, a három asztalos gyerek Belgiumban elhozott 4 aranyérmét, és az összes európai ország közül előre tudtunk ugrani a 6. helyre. Sajnos most megint visszaestünk, mert csodák nincsenek.

A munkaruhámban, kis teherautómmal nem biztos, hogy példakép vagyok egy fiatalnak. Sokkal inkább példaképe az a fiatal, aki plázában árulja a kábítószert, tele van pénzzel, Audival jár és aranylánccal. Ezen a szemléleten nekünk, felnőtteknek kell változtatni jó példákkal, mindenekelőtt úgy, ahogy a Matehetsz teszi. Javasoltam is, hogy meg kell a Matehetszen belül alakítani a Szakmunkástanulók Tehetségtanácsát.

- A svájci bicška világmárka. A gyártó üzemben értelmileg sérültekkel tesztelik a vágófelületeket. Ők hatalmas kitartással és szemnek követhetetlen sebességgel nyitják-csukják a pengéket, vágják velük el a másik kezükkel levegőbe emelt újságpapírokat, és ezzel a gyártási folyamat egyik legfontosabb elemének, a minőségellenőrzésnek a kulcsszereplői. Tovább menve: közismertek az autisták egy részének egészen kivételes speciális képességei. Magyarországon még nincs valódi áttörés a képzésük, foglalkoztatásuk terén. Hogyan kezdett autista fiatalok képzésébe?

- Autista gyerekekkel jó 10 éve foglalkozom. A szomszéd faluban született egy autista kisfiú. Ma 22 éves. Felvettem bútorasztalosnak, és olyan szép eredmény lett, hogy országos 3. lett a Szakmasztár Fesztiválon. El is vittem magammal Finnországba. Közben elment a híre szakmai berkeken belül, hogy foglalkozom autista gyerekekkel. Aztán került mellé egy gyöngyösi 33 éves fiatal, az anyukája hozta el. Aztán elment a híre Győr mellé, onnan is került egy gyerek. A Nógrád megyében működő Szent József Katolikus Szakközépiskola és Szakiskolából is jöttek páran. Végül is egy kivételével, mind szépen elvégezte. Érdekes, milyen hihetetlen koncentrációképességük van. És ha megcsinálnak valamit szépen, nagyon precízen, milliméterre, annak őszintén tudnak örülni. Hihetetlen energiákat tudtam a lelkükbe tenni, hogy sikerélményük volt. Szülők mondják is, hogy a Dancsó-cseppek gyógyítják a gyereket. Általában hétvégén foglalkozom velük, szombat, vasárnap a szabadidőmben 2-3 órát, melyik hogy bírja. Van, amelyik fáradékonyabb, van, amelyik nyitott, van, amelyik bezárkózott, nem bírja a közösséget - azokkal egy személyben foglalkozom -, van, amelyik hiperaktív, izgága-mozgékony, tehát mindegyiknél meg kell keresnem azt a feladatot, gondolatmenetet, hozzászólást, hogy hogy tudom lekötni, megnyerni.

Táborba is mennek, hogy közösségben is legyenek. Előtte a többieket felkészítem, hogy hogyan kell velük viselkedni és szépen beszélni, és akkor ott szépen kibontakoznak, kitárulkoznak. A szülők is boldogok. Határtalan öröm, hogy feloldódnak, nem akarnak hazamenni, elviszik, amit csináltak, fölhívják telefonon. Az egyik felhív éjszaka két órakor. Elmondja, hogy milyen borotvája van, milyen pizzát evett a plázában, megkérdi, hogy van a kutyám, hogy van a lányom. Mondja a feleségem: Miért hallgatod végig? Végighallgatom, mert akkor látja, hogy valaki foglalkozik vele, attól kinyílik a lelke, és gyógyul. Kis lépések ezek, de kellenek.

- Mondhatjuk, hogy vannak köztük tehetségesek?

- Egyiküknek megmutattam egy nagyon bonyolult műveletsort, végigcsinálta ugyanannyi idő alatt, mint én, és amikor szakemberek elé tettem, az ő munkáját jobbnak értékelték, mint az enyémet. Szombaton vagy vasárnap, amikor nálam jár, szó szerint gyógyulva megy haza: jó a kedve, nincs elkeseredve. Bár az anyukája otthon berendezett neki egy asztalos műhelyt, a gyerek már arra próbálja rábírní, hogy adják el a házat, költözzenek oda hozzám, úgyhogy sokszor torokszorító érzés is a siker. Nem vagyok orvos, de erre van szükségük, úgyhogy ha ilyenek gyerekek akadnak, nem utasítom el. Egy simogatás, egy dicséret, egy pohár üdítő nekik olyan, mint a gyógyszer. Mondják, az állatok is nagyon sokat segítenek a lelki gondozásban, nálam ezt a fontos a szerepet kutyám kapta, próbálok összeszoktatni mindegyikkel.

Bakos Ádám Dorogházáról kint volt velem Finnországban, 1500 fotót készített, de olyanokat, hogy azt hitték róla, profi fotós. Péccsett van kiállítása. Hazafelé azt kérdezte, csinálhat-e ő túrakenut. Volt sok hulladék. Csinálhatsz, mondom, de honnan tudod? Azt felelte, hogy Finnországban látta, amikor a hajóépítő műhelyben járkáltunk. Tavasszal tesszük vízre az 5 méter 75 centis túrakenut. Az állam leesett, hogy hogy a csudába tudta ezt így megjegyezni! Magától, precízen, hogy mit tesz az hajó orrára, hogy ne sérüljön meg, hogy férjenek bele ketten, hol lesz az üdítő, hogy teszi a vízre. Szenzációs!

Tőlem 20 kilométerre van a csécsi kastély. Azt egy család megvette, ahol van egy autista fiú. Megtudta az édesapja, hogy azt a kastély 20 éve én újíttam, és akar építeni egy 16 fős autista tanműhelyt. Lehet, hogy a nyugdíjas évekig elmegyek oda a gyerekekhez, mert mondom, érdekes egy világ. A gépeket is potom pénzért felajánlom a műhelyhez. Próbálok segíteni ezeknek a gyerekeknek, meg szülőknek a magam módján, mert nem esik nehezemre, a jóisten nem ver meg érte, mért ne segítenék? Annyival én nem vagyok szegényebb, inkább csak lelkiekben gazdagabb, meg az is leszek, meg mint mondtam már, a gyerekek megadták azt a kitüntetés, amit ember alkotta kitüntetés meg nem ad, igaz, a Matehetszen kívül másnak eszébe se jut.

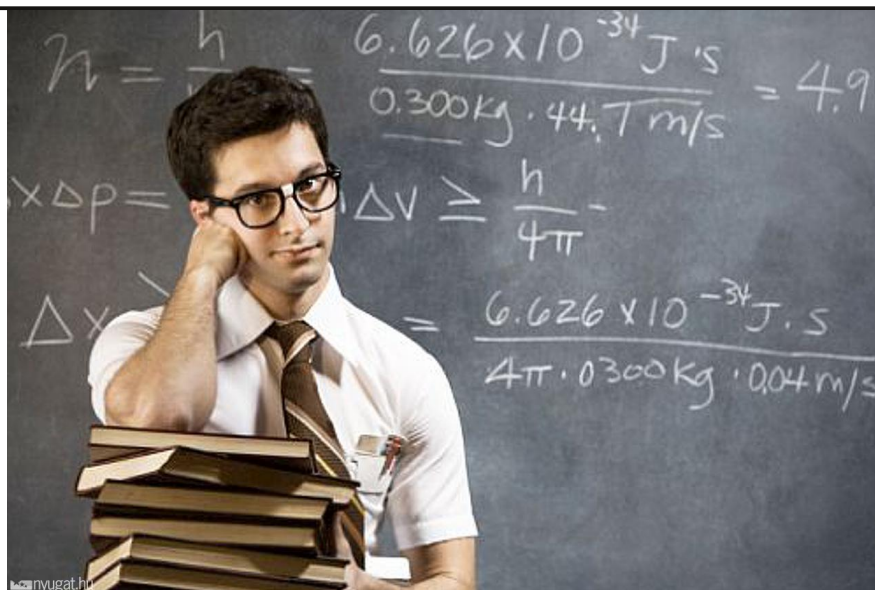
- Jelentős szemléletváltásra van szükség a lányok szakképzésében is. A lányok hogy állnak az asztalos mesterséggel?

- Európában a leghíresebb intarziakészítő Török Jolán. Egyébként a bútorasztalos szakmát Finnországban láttam, ott a kárpitosok, esztergályosok, színházi díszletkészítők csak lányok voltak, az asztalosoknál a fele lány. Amit nálunk megszüntettek: képkeretező – üveges – a finneknél csak lányok voltak. Ügyesek voltak már az általános iskolában is – periszkópot csináltak, a nyolcadikos lányok munkáiból pedig divatbemutatót a szülőknek. Meg főzőversenyt.

- Ön a szakmája jól ismert mestere, oktatója. Mit jelent ma szakoktatónak lenni?

- Az 1830-as években, mindegy milyen szakmában, aki mestervizsgát akart tenni, a bécsi királyi akadémia rajziskoláját kellett elvégeznie. Nem mérnöknek nevezték, hanem mesternek. Akkoriban, de még az 1920-as, '30-as években is a mesterembernek volt becsülete, rangja, tekintélye, és nem is volt egyszerű akkoriban elszegődni inasnak. A mesternek joga volt eldönteni a gyermekről, mikor szabadítja föl, magyarán mikor lesz a gyermektől segéd: három, három és fél vagy négy év múlva. Hozzá kell tennem, hogy a jó szakoktatók kinevelése érdekében változtatni kell a továbbképzéseken is. Nem az a szakmai továbbképzés, ha írásvetítőn nézik egy panzióban, hogyan kellene eredményes szakképzést folytatni. Menjenek műhelybe, ott tanulják például, hová állva, hogyan mutatva lehet elérni, hogy a gyerek jól lássa az elvégzendő műveletet, a fogásokat, mert ha rosszul rögzül, nehéz helyrehozni. Az oktatón múlik minden.

A fizika mindenkié 3.0

Az Eötvös Loránd Fizikai Társulat idén 2017. április 21-22. hirdeti meg a “A fizika mindenkié 3.0” országos rendezvényét

A szabad-szervezésű rendezvény a természettudományok szépségét mutatja meg helytől, kortól, időtől függetlenül, így egyéni programokkal, ötletekkel, kezdeményezésekkel lehet csatlakozni az országos programsorozathoz!

“A fizika mindenkié 3.0” kétnapos rendezvény célja megmutatni a természettudományok sokszínűségét, a fizika-, kémia-, matematikai tudományok alkalmazhatóságát, mindennapi eszközeink fizikai-műszaki alapkoncepcióját, hogy megértsük fejlődő világunk természettudományos alapjait, folyamatait. A kíváncsiság, a felfedezni vágyás már a kisiskolában elkezdődik, hogy aztán nap mint nap újabb információkkal épüljön az a tudáshalmaz, amely biztos alapokat nyújt a jövő generációjának. Az Eötvös Loránd Fizika Társulat felkéri az ország fizikatanárait és a természettudományi tantárgyakat oktató tanár kollégákat, hogy tanítványaikkal együtt legyenek a fizika nagykövetei, valamint felkéri a fizikusként és rokon területeken dolgozókat, az érdeklődő középiskolásokat, egyetemi hallgatókat, valamint mindazokat, akik nem szakmabeliként, csak a Világegyetem rejtélyeire és a természet törvényeire rácsodálkozóként találkoztak ezzel az érdekes és izgalmas tudományággal, segítsenek ezt az élményt minél több emberrel megosztani.

További információk és ötletbörze az esemény honlapján!

ELEM-edben VAGY?

Beadási határidő: március 31.

A Messzehangzó Tehetségek Alapítvány művészeti és természettudományos tábori pályázata a 2017. évi ingyenes nyári tehetséggondozó táboraiba

A Messzehangzó Tehetségek Alapítvány 5-8. osztályos, általános iskolás tanulók illetve a természettudományok, az informatika vagy a matematika iránt érdeklődők számára hirdeti meg tehetséggondozó nyári táborát. Olyan fiatalok jelentkezését várják, akik bármely művészeti ágban, kortársakoz képest kiemelkedő teljesítményeket érnek el ám családjuknak nincs lehetősége, hogy anyagilag támogassa egy nyári képzésben való részvételben.

A táborok időpontjai:

Természettudományos és Művészeti Tábor: 2017. július 9- 15.

Képzőművészeti alkotótábor: 2017. július 16 – 22.

A tábor helyszíne: KEFAG Erdei Iskolája, Vackorvár (Kecskemét – Hetényegyháza)

A pályázat nyertesének az Alapítvány biztosítja a teljes tábori ellátást (szállás, étkezés, programok).

A nyertesek a későbbiekben részt vehetnek az évközi tehetséggondozó programokon és bekerülhetnek az „Útravaló Ösztöndíj” programba is.

A pályázat három részből áll.

1. Pályamunka
2. Bemutatkozás
3. Jelentkezési adatlap

Benyújtás módja: elektronikus formában, postai, vagy személyes úton

E-mail: iroda@messzehangzo.org

Cím: 1011 Budapest, Hunyadi János út 13.

Érdeklődés: +36-20-665-9996

